

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 2231 της 29ης ΜΑΪΟΥ 1987
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ο περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμος του 1987 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 101 του 1987

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΓΙΑ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΣΕ ΕΜΠΟΡΙΚΑ
ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΣΥΝΑΦΗ ΘΕΜΑΤΑ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμος του 1987. Συνοπτικός τίτλος.

2.—(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

«διαιτησία» σημαίνει κάθε μορφής διαιτησία, ανεξάρτητα αν αυτή διενεργείται από μόνιμο διαιτητικό όργανο ή όχι·

«διαιτητικό δικαστήριο» σημαίνει το όργανο που διενεργεί τη διαιτησία, ανεξάρτητα αν απαρτίζεται από ένα ή περισσότερους διαιτητές·

«Δικαστήριο» σημαίνει αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο ή Δικαστή αυτού·

«τα μέρη της συμφωνίας» ή συνοπτικά, «τα μέρη» σημαίνει τους συνομολογήσαντες τη συμφωνία περί διαιτησίας.

(2) «Διεθνής» είναι η διαιτησία:

(α) αν κατά το χρόνο συνομολόγησης της συμφωνίας περί διαιτησίας, τα μέρη της συμφωνίας έχουν την έδρα των εργασιών τους σε διαφορετικά κράτη· ή

(β) αν ένας από τους ακόλουθους τόπους ευρίσκεται εκτός του κράτους, στο οποίο τα μέρη της συμφωνίας έχουν την έδρα των εργασιών τους:

(1) ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας, εφόσον αυτός ορίστηκε μέσα στη συμφωνία περί διαιτησίας, ή κατά τους όρους της συμφωνίας περί διαιτησίας·

(ιι) ο τόπος εκτέλεσης σημαντικού μέρους των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εμπορική σχέση που αποτελεί το αντικείμενο της διαφοράς ή ο τόπος με τον οποίο συνδέεται στενότερα το αντικείμενο της διαφοράς· ή

(γ) αν με ρητή συμφωνία των μερών ορίστηκε πως το αντικείμενο της διαφοράς σχετίζεται με περισσότερα του ενός κράτη.

(3) Σε περίπτωση που ένα από τα μέρη της συμφωνίας έχει περισσότερες της μιας έδρες εργασιών, ως έδρα για τους σκοπούς του εδαφίου (2) λογίζεται η έδρα εργασιών που έχει τη στενότερη σχέση με τη συμφωνία περί διαιτησίας, σε περίπτωση δε που στερείται έδρας, ως έδρα εργασιών για τους ίδιους σκοπούς λογίζεται ο τόπος της συνήθους του διαμονής.

(4) «Εμπορική» είναι η διαιτησία αν αναφέρεται σε ζητήματα που απορρέουν από εμπορικής φύσεως σχέσεις, συμβατικές ή μη.

(5) Ο όρος «εμπορικής φύσεως σχέσεις» περιλαμβάνει ενδεικτικά, και όχι περιοριστικά, εμπορικές συναλλαγές για την προμήθεια ή την ανταλλαγή αγαθών ή υπηρεσιών, συμφωνίες διανομής, εμπορικές αντιπροσωπεύσεις και πρακτορεύσεις, μισθώσεις, κατασκευές έργων, την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, τις μηχανικές κατασκευές, την παραχώρηση αδειών, τις επενδύσεις, τη χρηματοδότηση, τις τραπεζικές και ασφαλιστικές εργασίες, τις συμφωνίες ή τις παραχωρήσεις εκμεταλλεύσεως, τις κοινές επιχειρηματικές δραστηριότητες και άλλες μορφές βιομηχανικής ή επαγγελματικής συνεργασίας και την εναέρια, θαλάσσια, σιδηροδρομική και οδική μεταφορά αγαθών ή επιβατών.

(6) Η κατά τις διατάξεις του παρόντος Νόμου ευχέρεια των μερών της συμφωνίας να αποφασίζουν τα ίδια επί ορισμένου ζητήματος περιλαμβάνει, με εξαίρεση τα οριζόμενα στο άρθρο 28, και το δικαίωμά τους προς ορισμό τρίτου, φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένου και διαιτητικού οργάνου, για να αποφασίσει επί του ζητήματος αυτού.

(7) Οποιαδήποτε αναφορά του παρόντος Νόμου σε συμφωνία των μερών θα ερμηνεύεται ως περιλαμβάνουσα και τους μνημονευόμενους στη συμφωνία κανόνες διαιτησίας.

(8) Οποιαδήποτε αναφορά του παρόντος Νόμου σε απαίτηση ή υπεράσπιση σε απαίτηση θα ερμηνεύεται, με εξαίρεση τα οριζόμενα στα άρθρα 25(α) και 32(2)(α), ως περιλαμβάνουσα και αναφορά σε ανταπίτηση, ή ανάλογα με την περίπτωση, σε υπεράσπιση σε ανταπίτηση.

Έκταση εφαρμογής.

3.—(1) Υπό την επιφύλαξη οποιασδήποτε διμερούς ή πολυμερούς διακρατικής συμφωνίας που τελεί σε ισχύ στην Κυπριακή Δημοκρατία, ο παρών Νόμος τυγχάνει εφαρμογής αποκλειστικά επί διεθνών εμπορικών διαιτησιών.

(2) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου, με την εξαίρεση των άρθρων 8, 9, 35 και 36, τυγχάνουν εφαρμογής αποκλειστικά επί περιπτώσεων που η διεθνής εμπορική διαιτησία διενεργείται στην Κυπριακή Δημοκρατία.

Κεφ. 4.

(3) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου κατ' ουδένα τρόπο επηρεάζουν άλλους νόμους που τυχόν ορίζουν ορισμένες διαφορές ως μη δεκτικές διαιτησίας ή τον περί Διαιτησίας Νόμον, που εξακολουθεί να ισχύει προκειμένου περί της διαιτησίας διαφορών που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

4.—(1) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου—

- (α) η κοινοποίηση οποιασδήποτε γραπτής γνωστοποίησης λογίζεται συντελεσθείσα, αν η γνωστοποίηση εγχειρισθεί προσωπικά προς εκείνο προς το οποίο απευθύνεται ή αν παραδοθεί στην έδρα των εργασιών του, τη συνήθη του διαμονή ή την ταχυδρομική του διεύθυνση· σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η κατά τα ανωτέρω κοινοποίηση, παρ' ότι καταβλήθηκε εύλογη προς τούτο προσπάθεια, η κοινοποίηση λογίζεται συντελεσθείσα αν η γνωστοποίηση αποσταλεί με συστημένη επιστολή ή άλλο μέσο καταγραφής της προσπάθειας προς παράδοση, στην τελευταία γνωστή έδρα εργασιών, συνήθη διαμονή ή ταχυδρομική διεύθυνση εκείνου προς το οποίο απευθύνεται·
- (β) η κοινοποίηση λογίζεται συντελεσθείσα κατά την ημέρα που κατά τα ανωτέρω η γνωστοποίηση εγχειρίζεται, παραδίδεται ή αποστέλλεται εις εκείνο προς το οποίο απευθύνεται.

Κοινοποίηση
γραφτών
γνωστο-
ποιήσεων.

(2) Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αποκλειστικά επί της κοινοποίησης εγγράφων σχετικών προς τη διαιτητική διαδικασία και δεν επηρεάζουν με οποιοδήποτε τρόπο τις διατάξεις που αφορούν στην επίδοση δικογράφων.

5. Το μέρος της συμφωνίας που μετέχει ανεπιφύλακτα σε διαιτητική διαδικασία, εν επιγνώσει του γεγονότος ότι παραβιάσθηκαν μη επιτακτικές διατάξεις του παρόντος Νόμου ή όροι της συμφωνίας περί διαιτησίας, λογίζεται ότι εγκατέλειψε το προς ένσταση δικαίωμα, αν δεν υποβάλει την ένσταση έγκαιρα, χωρίς αναίτια καθυστέρηση ή εντός της τακτής προς τούτο προθεσμίας.

Εγκατάλειψη
του δικαίω-
ματος προς
ένσταση.

6. Στα ζητήματα που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος Νόμου χωρεί παρέμβαση του Δικαστηρίου μόνο ως ο παρών Νόμος ορίζει.

Δικαστική
παρέμβαση.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ—ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

7.—(1) «Συμφωνία περί διαιτησίας» είναι η συμφωνία με την οποία υπάγονται σε διαιτησία όλες ή ορισμένες διαφορές, παρούσες ή μέλλουσες, που απορρέουν από καθορισμένη έννομη σχέση, συμβατική ή μη. Η συμφωνία περί διαιτησίας μπορεί να ενταχθεί σε σύμβαση ως ρήτρα διαιτησίας ή να αποτελέσει το αντικείμενο χωριστής συμφωνίας.

Ορισμός και
τύπος της
συμφωνίας περί
διαιτησίας.

(2) Η συμφωνία περί διαιτησίας είναι έγκυρη μόνο αν είναι γραπτή.

(3) Θεωρείται γραπτή η συμφωνία περί διαιτησίας αν περιέχεται σε έγγραφο που φέρει την υπογραφή των μερών, ή σε ανταλλαγή επιστολών, τέλεξ, τηλεγραφημάτων ή άλλων μέσων τηλεπικοινωνίας που καταγράφουν τη σχετική συμφωνία, ή στην ανταλλαγή εκθέσεων απαιτήσεως και υπερασπίσεως, στις οποίες περιέχεται ισχυρισμός του ενός των μερών για την ύπαρξη συμφωνίας περί διαιτησίας χωρίς ο ισχυρισμός αυτός να αντικρούεται από το άλλο των μερών. Αναφορά στη σύμβαση σε έγγραφο άλλο, που περιέχει ρήτρα διαιτησίας, συνιστά συμφωνία περί διαιτησίας αν η σύμβαση είναι γραπτή και η αναφορά είναι τέτοια ώστε να καθιστά τη ρήτρα αυτή αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης.

8.—(1) Σε περίπτωση που εγείρεται αγωγή για ζήτημα που αποτελεί το αντικείμενο συμφωνίας περί διαιτησίας, το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εγείρεται η αγωγή οφείλει, αν το ζητήσει το ένα των μερών πριν από την υποβολή της πρώτης έκθεσής του επί της ουσίας της διαφοράς, να παραπέμψει τη διαφορά σε διαιτησία, εκτός αν εύρει ότι η συμφωνία είναι άκυρη, ανενεργής ή μη δεκτική εκτέλεσης.

Συμφωνία περί
διαιτησίας και
έγερση αγωγής
ενώπιον
Δικαστηρίου.

(2) Η έγερση αγωγής κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο (1) δεν αποτελεί κώλυμα για την έναρξη ή τη συνέχιση της διαιτητικής διαδικασίας ή την έκδοση τελικής διαιτητικής απόφασης, εν όσω το επίδικο θέμα εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λήψη
συντηρητικών
μέτρων από
το Δικαστήριο.

9. Το Δικαστήριο έχει εξουσία, κατ' αίτηση ενός των μερών, να διατάσσει τη λήψη συντηρητικών μέτρων, οποτεδήποτε πριν από την έναρξη ή κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ—ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Αριθμός
δαιτητών.

10.—(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να ορίζουν τον αριθμό των δαιτητών.

(2) Σε περίπτωση παράλειψης των μερών να προβούν σε ορισμό του αριθμού των δαιτητών, η δαιτησία διενεργείται από τρεις δαιτητές.

Ορισμός
των δαιτητών.

11.—(1) Εκτός ενάντιας συμφωνίας των μερών, οποιοσδήποτε, ανεξάρτητα από την εθνικότητά του, μπορεί να ορισθεί ως δαιτητής, κατά τα οριζόμενα στα επόμενα εδάφια του παρόντος άρθρου.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (4) και (5), τα μέρη είναι ελεύθερα να αποφασίσουν τη διαδικασία ορισμού του δαιτητή ή των δαιτητών.

(3) Ελλείψει συμφωνίας των μερών ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

(α) αν προβλέπεται δαιτησία από τρεις δαιτητές, το κάθε ένα των μερών ορίζει ένα δαιτητή, οι δυο δε αυτοί δαιτητές ορίζουν τον τρίτο δαιτητή· αν ένα των μερών παραλείπει να ορίσει δαιτητή σε προθεσμία τριάντα ημερών από της κοινοποίησης γραπτής περί τούτου πρόσκλησης του άλλου των μερών, ή αν οι δυο δαιτητές δεν επιτύχουν να έλθουν σε συμφωνία ως προς τον ορισμό του τρίτου δαιτητή σε προθεσμία τριάντα ημερών από του ορισμού των ιδίων ως δαιτητών, ο δαιτητής ορίζεται από το Δικαστήριο κατ' αίτηση ενός των μερών·

(β) αν προβλέπεται δαιτησία από ένα μόνο δαιτητή και τα μέρη δεν επιτύχουν να έλθουν σε συμφωνία στον ορισμό του δαιτητή, ο δαιτητής ορίζεται από το Δικαστήριο κατ' αίτηση του ενός των μερών.

(4) Σε περίπτωση που στα πλαίσια της συμφωνημένης μεταξύ των μερών διαδικασίας ορισμού δαιτητή ή δαιτητών—

(α) ένα των μερών παραλείπει να ενεργήσει κατά τα συμφωνημένα· ή

(β) τα μέρη ή οι δυο δαιτητές αδυνατούν να έλθουν στην αναμενόμενη από τη διαδικασία αυτή συμφωνία· ή

(γ) τρίτο, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου διαιτητικού οργάνου, παραλείπει να ενεργήσει κατά τα προβλεπόμενα στη διαδικασία,

το Δικαστήριο, κατ' αίτηση ενός των μερών, έχει εξουσία να προβεί στην αναγκαία ενέργεια, εκτός αν η συμφωνημένη μεταξύ των μερών διαδικασία ορισμού δαιτητή ή δαιτητών προβλέπει άλλο τρόπο εξασφάλισης του ορισμού.

(5) Η απόφαση του Δικαστηρίου επί των ζητημάτων που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του κατά τις διατάξεις των εδαφίων (3) και (4), είναι τελεσίδικη. Κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα απαιτούμενα προς διενέργεια της δαιτησίας και

συμφωνημένα μεταξύ των μερών προσόντα του διαιτητή, στοιχεία που διασφαλίζουν το αμερόληπτο της κρίσης και την ανεξαρτησία του διαιτητή όπως στην περίπτωση διορισμού μόνου ή τρίτου διαιτητή και το σκόπιμο ορισμού διαιτητή εθνικότητας διάφορης από αυτή των μερών.

12.—(1) Αυτός στον οποίο προτείνεται η ανάληψη καθηκόντων διαιτητή κατά τις διατάξεις του παρόντος Νόμου οφείλει να δηλώσει έγκαιρα οποιοδήποτε περιστατικό ικανό να διεγείρει δικαιολογημένη υπόνοια περί το αμερόληπτο της κρίσης του ή την ανεξαρτησία αυτού. Την ίδια υποχρέωση έχει και κατά πάντα χρόνο μετά τον ορισμό του και μέχρις ότου περατωθεί η διαιτητική διαδικασία.

Λόγοι
εξαιρέσεως.

(2) Η εξαίρεση διαιτητή δύναται να προταθεί μόνο αν συντρέχουν περιστατικά ικανά να διεγείρουν δικαιολογημένη υπόνοια περί το αμερόληπτο της κρίσης ή την ανεξαρτησία του διαιτητή ή αν ο διαιτητής στερείται των συμφωνημένων μεταξύ των μερών προσόντων.

(3) Το μέρος της συμφωνίας που ορίζει το διαιτητή ή μετέχει στον ορισμό του δύναται να προτείνει την εξαίρεση του διαιτητή αυτού μόνο για λόγους που έγιναν γνωστοί στον προτείνοντα την εξαίρεση μετά τον ορισμό του διαιτητή.

13.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), τα μέρη της συμφωνίας είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν τη διαδικασία εξαίρεσης διαιτητή.

Διαδικασία
εξαιρέσεως.

(2) Ελλείψει συμφωνίας, η πρόταση προς εξαίρεση διαιτητή υποβάλλεται σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών αφότου ο προτείνων την εξαίρεση έλαβε γνώση της σύνθεσης του διαιτητικού δικαστηρίου ή του λόγου που δικαιολογεί την εξαίρεση του διαιτητή κατά τις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 12. Η πρόταση προς εξαίρεση κατατίθεται στο διαιτητικό δικαστήριο και περιέχει ανάλυση των δικαιολογούντων την εξαίρεση περιστατικών. Επί της προτάσεως προς εξαίρεση αποφαινεται το διαιτητικό δικαστήριο, εκτός αν ο ίδιος ο διαιτητής του οποίου προτάθηκε η εξαίρεση παραιτηθεί της θέσης του, ή το άλλο των μερών συμφωνήσει με την προταθείσα εξαίρεση.

(3) Αν η πρόταση προς εξαίρεση απορριφθεί, είτε κατά τη συμφωνηθείσα μεταξύ των μερών διαδικασία είτε κατά τη διαδικασία του εδαφίου (2), ο προτείνων την εξαίρεση δύναται να προσβάλει τη σχετική απόφαση μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από της κοινοποίησης της απόφασης, ενώπιον του Δικαστηρίου, του οποίου η επί τούτου απόφαση είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη εις οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Εν όσω εκκρεμεί η απόφαση του Δικαστηρίου η διαιτητική διαδικασία συνεχίζεται, με τη συμμετοχή του διαιτητή του οποίου ζητήθηκε η εξαίρεση, μέχρι και της έκδοσης της διαιτητικής απόφασης.

14.—(1) Σε περίπτωση νομικής ή πραγματικής αδυναμίας προς εκπλήρωση των καθηκόντων του διαιτητή ή σε περίπτωση παράλειψής του να ενεργήσει χωρίς αναίτια καθυστέρηση, η εντολή του ως διαιτητή τερματίζεται, αν ο ίδιος παραιτηθεί ή αν τα μέρη συμφωνήσουν προς τούτο. Επί τυχόν διαφωνίας αποφαινεται το Δικαστήριο κατ' αίτηση οποιοδήποτε των μερών. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο.

Παράλειψη ή
αδυναμία
προς εκπλή-
ρωση των
καθηκόντων
του διαιτητή

(2) Παράιτηση διαιτητή ή συμφωνία του ενός των μερών προς τερματισμό της εντολής διαιτητή υπό τις περιστάσεις του παρόντος άρθρου ή του εδαφίου (2) του άρθρου 13, δεν επάγεται παραδοχή των προβαλλόμενων ισχυρισμών.

Αντικατάσταση
δαιτητή.

15. Αντικαθίσταται ο δαιτητής σε περίπτωση τερματισμού της εντολής του κατά τις διατάξεις του άρθρου 13 ή 14, σε περίπτωση παραίτησής του για οποιοδήποτε άλλο λόγο ή ανάκλησης της εντολής του με συμφωνία των μερών ή σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση τερματισμού της εντολής του. Ο ορισμός του αντικαταστάτη του ενεργείται κατά τα ισχύοντα προκειμένου περί του ορισμού του δαιτητή που αντικαθιστά κατά τις διατάξεις του άρθρου 11 του παρόντος Νόμου.

ΜΕΡΟΣ IV—ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Δικαιοδοσία
του δαιτητικού
δικαστηρίου
να αποφαιίνεται
περί της ίδιας
αυτού δικαιο-
δοσίας.

16.—(1) Το δαιτητικό δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαιίνεται περί της ίδιας αυτού δικαιοδοσίας και να εξετάζει ζητήματα που αφορούν στην ύπαρξη ή το έγκυρο της συμφωνίας περί δαιτησίας. Για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου η ρήτρα δαιτησίας που συνιστά αναπόσπαστο μέρος μιας σύμβασης λογίζεται ως συμφωνία χωριστή από τους άλλους όρους της σύμβασης. Απόφαση του δαιτητικού δικαστηρίου που κηρύσσει τη σύμβαση άκυρη εξ' υπαρχής δεν επάγεται αυτοδικαίως και την ακυρότητα της ρήτρας της δαιτησίας.

(2) Η ένσταση αναρμοδιότητας του δαιτητικού δικαστηρίου προβάλλεται το αργότερο κατά την υποβολή της έκθεσης υπεράσπισης του μέρους που την προβάλλει. Ο ορισμός δαιτητή ή η συμμετοχή στον ορισμό δαιτητή δε στερεί το μέρος αυτό από το δικαίωμα προς προβολή της ένστασης αναρμοδιότητας. Η ένσταση υπέρβασης αρμοδιότητας του δαιτητικού δικαστηρίου προβάλλεται το ταχύτερο αφότου κατά τη δαιτητική διαδικασία δημιουργήθηκε το θέμα που κατ' ισχυρισμό εκφεύγει της αρμοδιότητας του δαιτητικού δικαστηρίου. Σε δικαιολογημένες περιπτώσεις το δαιτητικό δικαστήριο έχει την ευχέρεια να αποδεχθεί ένσταση αναρμοδιότητας ή υπέρβασης αρμοδιότητας που προβάλλεται καθυστερημένα.

(3) Το δαιτητικό δικαστήριο αποφαιίνεται επί των κατά το εδάφιο (2) ενστάσεων είτε με παρεμπίπτουσα του απόφαση είτε με την τελική επί της ουσίας απόφασή του. Αν το δαιτητικό δικαστήριο αποφασίσει με παρεμπίπτουσα απόφασή του ότι έχει δικαιοδοσία, οποιοδήποτε των μερών δύναται να προσβάλει την απόφαση ενώπιον του Δικαστηρίου, σε προθεσμία τριάντα ημερών αφότου κοινοποιήθηκε προς αυτό η σχετική παρεμπίπτουσα απόφαση του δαιτητικού δικαστηρίου. Η απόφαση του Δικαστηρίου επί του ζητήματος είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Εν όσω εκκρεμεί η απόφαση του Δικαστηρίου, το δαιτητικό δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη δαιτησία μέχρι και της έκδοσης της τελικής του απόφασης επί της ουσίας της διαφοράς.

Εξουσία
προς έκδοση
διατάγματος
προσωρινών
ασφαλιστικών
μέτρων.

17. Ελλείψει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου, το δαιτητικό δικαστήριο δύναται, κατ' αίτηση του ενός των μερών, να διατάξει οποιοδήποτε των μερών στη λήψη των αναγκαίων προσωρινών ασφαλιστικών μέτρων σχετικά με το αντικείμενο της διαφοράς, όπως και να καλέσει οποιοδήποτε των μερών σε εγγυοδοσία αναφορικά με τα μέτρα αυτά.

ΜΕΡΟΣ V—ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Αρχή της
ισότητας και
της εκατέρωθεν
ακρόασης.

18. Κατά τη δαιτητική διαδικασία τα μέρη έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις τηρουμένης της αρχής της ισότητας, πρέπει δε να τους παρέχεται κάθε δυνατή ευκαιρία προς εμφάνιση και ανάπτυξη της υπόθεσής τους.

19.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, τα μέρη είναι ελεύθερα να ορίζουν τη διαδικασία διεξαγωγής της διαιτησίας.

Διαδικασία.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, ελλείπει συμφωνίας των μερών το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει κατ' ελευθέραν κρίση τον τρόπο διεξαγωγής της διαιτησίας και οτιδήποτε σχετικό με τα προσαγόμενα ενώπιόν του αποδεικτικά στοιχεία.

20.—(1) Τα μέρη της συμφωνίας είναι ελεύθερα να ορίσουν τον τόπο διεξαγωγής της διαιτησίας. Ελλείπει συμφωνίας των μερών, ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας ορίζεται από το διαιτητικό δικαστήριο που λαμβάνει όμως υπόψη τις όλες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης και την ευκολία των μερών.

Τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας.

(2) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (1), ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου, το διαιτητικό δικαστήριο έχει εξουσία να συνέρχεται σε οποιοδήποτε τόπο κρίνει κατάλληλο προς τούτο, προς διαβούλευση, ακρόαση των μερών, εξέταση μαρτύρων ή πραγματογνωμόνων, αυτοψία ή εξέταση εγγράφων.

21.—(1) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου, η διαιτητική διαδικασία σε ότι αφορά συγκεκριμένη διαφορά αρχίζει κατά την ημέρα που η αίτηση προς παραπομπή της διαφοράς σε διαιτησία κοινοποιείται στο πρόσωπο προς το οποίο απευθύνεται.

Έναρξη διαιτητικής διαδικασίας.

(2) Η έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας επάγεται διακοπή του χρόνου της παραγραφής κατά τα οριζόμενα στο επόμενο εδάφιο.

(3) Η παραγραφή απαιτήσεων που παραπέμπονται κατά τον παρόντα Νόμο σε διαιτησία διέπεται, τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου από τις διατάξεις των εδαφίων (1), (2), (5), (6) και (7) του άρθρου 24 του περί Διαιτησίας Νόμου.

Κεφ. 4.

(4) Οι λέξεις «ή απουσιάζει από τη Δημοκρατία», στην πέμπτη γραμμή του άρθρου 8 του περί Παραγραφής Νόμου, δεν εφαρμόζονται προκειμένου περί απαιτήσεων που παραπέμπονται σε διαιτησία κατά τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

Κεφ. 15.

(5) Ο περί Αναστολής της Παραγραφής Νόμος δεν ισχύει προκειμένου περί απαιτήσεων που παραπέμπονται σε διαιτησία κατά τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

57 του 1964.

22.—(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να ορίσουν τη γλώσσα ή τις γλώσσες στις οποίες θα διεξάγεται η διαιτητική διαδικασία. Ελλείπει συμφωνίας των μερών, η γλώσσα ορίζεται από το διαιτητικό δικαστήριο. Στη γλώσσα ή τις γλώσσες αυτές εκτός αν διαφορετικά αναφέρεται στη σχετική συμφωνία η απόφαση, διεξάγεται η προφορική συζήτηση, υποβάλλονται οι γραπτές προτάσεις και διατυπώνεται η διαιτητική ή οποιαδήποτε άλλη παρεμπόδιση απόφαση και συντάσσονται όλες οι άλλες γνωστοποιήσεις του διαιτητικού δικαστηρίου.

Γλώσσα.

(2) Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να διατάξει τη μετάφραση οποιασδήποτε γραπτής απόδειξης στη γλώσσα στην οποία διεξάγεται η διαιτητική διαδικασία κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο.

23.—(1) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου η έκθεση απαιτήσεως πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν κατά νόμο την απαίτηση, ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και αίτημα για ορισμένο μέσο θεραπείας, η δε έκθεση υπερασπίσεως πρέπει να περιέχει σαφή απάντηση περί της αλήθειας ή μη των προβαλλόμενων στην έκθεση απαιτήσεως ισχυρισμών. Η έκθεση απαιτήσεως και η έκθεση υπερασπίσεως υποβάλ-

Έκθεση απαιτήσεως και υπερασπίσεως.

λονται στη συμφωνημένη μεταξύ των μερών ή την τακτή από το διαιτητικό δικαστήριο προθεσμία και δυνατόν να συνοδεύονται από όλα τα έγγραφα τα οποία θεωρούν σχετικά ή δυνατόν να προσθέσουν αναφορά στα έγγραφα ή άλλη μαρτυρία που θα καταθέσουν.

(2) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου, επιτρέπεται κατ' αρχήν η διόρθωση ή συμπλήρωση της έκθεσης απαιτήσεως ή υπερασπίσεως, καθ' όλη τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας. Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να την απαγορεύσει αν κρίνει αδικαιολόγητη την καθυστέρηση στην υποβολή της.

Συζήτηση
της διαφοράς
και γραπτή
διαδικασία.

24.—(1) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει κατ' ελευθέραν κρίση την προφορική συζήτηση της διαφοράς ή την εξολοκλήρου βάσει γραπτών προτάσεων και αποδεικτικών εγγράφων διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας. Στην τελευταία περίπτωση, εκτός ενάντιας συμφωνίας των μερών, αν κληθεί προς τούτο από το ένα των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο οφείλει να συγκαλέσει, σε κατάλληλο στάδιο της διαιτητικής διαδικασίας, συνεδρία προς συζήτηση της διαφοράς.

(2) Τα μέρη προειδοποιούνται έγκαιρα κατά περίπτωση για κάθε συνεδρία του διαιτητικού δικαστηρίου προς συζήτηση της διαφοράς, αυτοψία ή εξέταση εγγράφων.

(3) Τα υποβαλλόμενα στο διαιτητικό δικαστήριο από το ένα των μερών πάσας φύσεως έγγραφα κοινοποιούνται προς το άλλο των μερών. Κοινοποιούνται επίσης στα δυο μέρη οι εκθέσεις πραγματογνωμόνων ή άλλα αποδεικτικά έγγραφα πάνω στα οποία δυνατόν να στηριχθεί το διαιτητικό δικαστήριο προς έκδοση της απόφασής του επί της ουσίας της διαφοράς.

Παραλείψει
των μερών.

25. Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου, αν χωρίς σπουδαίο λόγο:

- (α) το μέρος που έχει την απαίτηση παραλείπει να υποβάλει την έκθεση απαιτήσεως κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 23(1), το διαιτητικό δικαστήριο τερματίζει τη διαιτητική διαδικασία·
- (β) το μέρος κατά του οποίου στρέφεται η απαίτηση παραλείπει να υποβάλει την έκθεση υπερασπίσεως κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 23(1), το διαιτητικό δικαστήριο συνεχίζει τη διαιτητική διαδικασία χωρίς να θεωρήσει την παράλειψη ως παραδοχή των ισχυρισμών που περιέχονται στην έκθεση απαιτήσεως·
- (γ) οποιοδήποτε των μερών παραλείπει να εμφανισθεί κατά τη συζήτηση της διαφοράς ή να προσκομίσει έγγραφα αποδείξεως, το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη διαδικασία και να εκδώσει την απόφασή του επί της ουσίας της διαφοράς βάσει των ενώπιόν του λοιπών αποδεικτικών στοιχείων.

Διορισμός
πραγματογνώ-
μόνων.

26.—(1) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου, το διαιτητικό δικαστήριο έχει εξουσία:

- (α) να διορίσει ένα ή περισσότερους πραγματογνώμονες προς γνωμοδότηση επί συγκεκριμένων ζητημάτων που τίθενται εις αυτούς από το διαιτητικό δικαστήριο·
- (β) να καλέσει τα μέρη να παράσχουν στον πραγματογνώμονα κάθε σχετική πληροφορία ή να προσκομίσουν προς εξέταση ή να επιτρέψουν την αυτοψία σχετικών προς τη διαφορά πραγμάτων ή εγγράφων.

(2) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου, ο πραγματογνώμονας, αφού καταθέσει την προφορική ή γραπτή γνωμοδότησή του, δύναται να κληθεί, είτε κατ' αίτηση του ενός των μερών, είτε αυτεπάγγελτα από το διαιτητικό δικαστήριο, να παραστεί σε συζήτηση της διαφοράς όπου τα μέρη έχουν την ευκαιρία να του αποτείνουν ερωτήσεις και να παρουσιάσουν εμπειρογνώμονες για να μαρτυρήσουν στα επίμαχα ζητήματα.

27. Το διαιτητικό δικαστήριο ή ένα των μερών με την έγκριση του διαιτητικού δικαστηρίου δύναται να ζητήσει τη συνδρομή του Δικαστηρίου στη διεξαγωγή αποδείξεων. Το Δικαστήριο δύναται να ικανοποιήσει το αίτημα μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς του και σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη λήψη μαρτυρίας.

Συνδρομή του Δικαστηρίου στη διεξαγωγή αποδείξεων.

ΜΕΡΟΣ VI—ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

28.—(1) Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται επί της ουσίας της διαφοράς σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που επέλεξαν προς τούτο τα μέρη της συμφωνίας. Αναφορά των μερών στο δίκαιο ή το νομικό σύστημα ενός κράτους θα ερμηνεύεται, εκτός αν ρητά προνοείται άλλως πως, ως αναφορά στο ουσιαστικό δίκαιο του κράτους αυτού και όχι στις διατάξεις του ιδιωτικού διεθνούς του δικαίου.

Κανόνες δικαίου εφαρμοστέοι στην ουσία της διαφοράς.

(2) Ελλείπει συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο θα εφαρμόσει το ουσιαστικό δίκαιο που προβλέπεται από τις διατάξεις του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που κρίνεται από το διαιτητικό δικαστήριο ως εφαρμοστέο στην προκειμένη περίπτωση.

(3) Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται ex aequo et bono ή ως amiable compositeur μόνο σε περίπτωση ρητής εξουσιοδότησης των μερών προς τούτο.

(4) Σε όλες τις περιπτώσεις το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται επί της διαφοράς σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης και λαμβάνει υπόψη τα εμπορικά έθιμα που προσήκουν στη συναλλαγή.

29. Αν η διαιτησία διεξάγεται από πολυμελές διαιτητικό δικαστήριο, οι αποφάσεις του δικαστηρίου αυτού, εκτός ενάντιας συμφωνίας των μερών, λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των μελών. Αποφάσεις επί ζητημάτων διαδικαστικών λαμβάνονται από τον προεδρεύοντα του διαιτητικού δικαστηρίου αν εξουσιοδοτηθεί προς τούτο από τα μέρη της συμφωνίας ή από όλα τα λοιπά μέλη του διαιτητικού δικαστηρίου.

Απόφαση πολυμελούς διαιτητικού δικαστηρίου.

30.—(1) Σε περίπτωση συμβιβασμού της διαφοράς, το διαιτητικό δικαστήριο τερματίζει τη διαδικασία και εφόσο κληθεί προς τούτο από τα μέρη και δεν ενίσταται το ίδιο, καταγράφει το συμβιβασμό υπό μορφή διαιτητικής απόφασης επί συμφωνημένων όρων.

Συμβιβασμός.

(2) Η διαιτητική απόφαση επί συμφωνημένων όρων εκδίδεται κατά τα οριζόμενα στο επόμενο άρθρο και αναγράφει το γεγονός ότι πρόκειται περί διαιτητικής απόφασης. Η διαιτητική αυτή απόφαση έχει κατά πάντα το ίδιο νομικό καθεστώς και παράγει τα ίδια έννομα αποτελέσματα όπως και κάθε άλλη διαιτητική απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς.

31.—(1) Η διαιτητική απόφαση εκδίδεται εγγράφως και υπογράφεται ιδιοχείρως από τα μέλη του διαιτητικού δικαστηρίου. Επί πολυμελούς διαιτητικού δικαστηρίου αρκεί η υπογραφή της πλειοψηφίας των μελών, νοουμένου ότι στην απόφαση δικαιολογείται η παράλειψη υπογραφής της απόφασης από τα λοιπά μέλη.

Τύπος και περιεχόμενο διαιτητικής απόφασης.

(2) Η διαιτητική απόφαση οφείλει να είναι πλήρως αιτιολογημένη. Δεν απαιτείται αιτιολογία αν τα μέρη συμφώνησαν προς τούτο ή στην περίπτωση διαιτητικής απόφασης επί συμφωνημένων όρων κατά την έννοια του άρθρου 30.

(3) Η διαιτητική απόφαση αναγράφει την ημερομηνία της έκδοσής της όπως και τον τόπο διεξαγωγής της διαιτησίας, όπως αυτός καθορίστηκε κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 20(1). Τόπος έκδοσης της διαιτητικής απόφασης λογίζεται ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας.

(4) Αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης, υπογεγραμμένο από τα μέλη του διαιτητικού δικαστηρίου κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο (1), κοινοποιείται προς κάθε ένα των μερών.

Τερματισμός
διαιτητικής
διαδικασίας.

32.—(1) Η διαιτητική διαδικασία τερματίζεται με την έκδοση της τελικής διαιτητικής απόφασης ή με την έκδοση διατάγματος κατά τα οριζόμενα στο επόμενο εδάφιο.

(2) Το διαιτητικό δικαστήριο εκδίδει διάταγμα τερματισμού της διαιτητικής διαδικασίας στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) σε περίπτωση που αυτός που υπέβαλε την απαίτησή του σε διαιτησία αποσύρει την απαίτηση, εκτός αν το μέρος κατά του οποίου στρέφεται η απαίτηση ενίσταται προς τούτο και το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει ότι έχει έννομο συμφέρον σε τελική επίλυση της διαφοράς·

(β) αν τα μέρη συμφωνήσουν προς τούτο· και

(γ) αν το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει ότι για οποιοδήποτε λόγο η συνέχιση της διαιτησίας κατέστη περιττή ή αδύνατη.

(3) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 33 και 34(4) ο τερματισμός της διαιτητικής διαδικασίας επάγεται τον τερματισμό της εντολής του ίδιου του διαιτητικού δικαστηρίου.

Διόρθωση
και ερμηνεία
διαιτητικής
απόφασης.
Συμπληρωματική
διαιτητική
απόφαση.

33.—(1) Σε προθεσμία τριάντα ημερών από της κοινοποίησης της διαιτητικής απόφασης, ή σε άλλη συμφωνημένη μεταξύ των μερών προθεσμία, οποιοδήποτε των μερών, με αίτησή του που γνωστοποιεί στο άλλο των μερών, δύναται:

(α) να καλέσει το διαιτητικό δικαστήριο να προβεί στη διόρθωση υπολογιστικών, γραφικών, τυπογραφικών ή άλλης παρόμοιας φύσης λαθών στη διαιτητική απόφαση· ή

(β) εφόσο υπάρχει σχετική προς τούτο συμφωνία των μερών, να καλέσει το διαιτητικό δικαστήριο να προβεί στην ερμηνεία συγκεκριμένου σημείου ή μέρους της διαιτητικής απόφασης.

(2) Αν το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει την αίτηση δικαιολογημένη, προβαίνει στη σχετική διόρθωση ή ερμηνεία σε προθεσμία τριάντα ημερών από της κοινοποίησης προς αυτό της περί τούτου αίτησης. Η ερμηνεία συνιστά αναπόσπαστο μέρος της διαιτητικής απόφασης.

(3) Το διαιτητικό δικαστήριο έχει εξουσία να ενεργήσει αυτεπάγγελτα προς διόρθωση λαθών του τύπου του μνημονευόμενου στο εδάφιο (1)(α), σε προθεσμία τριάντα ημερών από της έκδοσης της διαιτητικής απόφασης.

(4) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου, σε προθεσμία τριάντα ημερών από της κοινοποίησης της διαιτητικής απόφασης, οποιοδήποτε των μερών, με αίτησή του που γνωστοποιεί στο άλλο των μερών, δύναται να καλέσει το διαιτητικό δικαστήριο στην έκδοση συμπληρωματικής απόφασης σχετικά με απαιτήσεις που υποβλήθηκαν

στη διαιτητική διαδικασία, παραλείφθηκαν όμως από τη διαιτητική απόφαση. Αν το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει την αίτηση δικαιολογημένη εκδίδει σχετική συμπληρωματική απόφαση σε προθεσμία εξήντα ημερών.

(5) Το διαιτητικό δικαστήριο έχει εξουσία να παρατείνει, αν χρειαστεί, τις προβλεπόμενες προς διόρθωση, ερμηνεία ή έκδοση συμπληρωματικής απόφασης προθεσμίες στα εδάφια (2), (3) ή (4).

(6) Η διόρθωση ή ερμηνεία διαιτητικής απόφασης όπως και η έκδοση συμπληρωματικής απόφασης υπόκεινται στις διατάξεις του άρθρου 31.

ΜΕΡΟΣ VII—ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

34.—(1) Αποκλειστικό μέσο προσφυγής κατά της διαιτητικής απόφασης είναι η αίτηση ακυρώσεως που υποβάλλεται στο Δικαστήριο κατά τα οριζόμενα στις επόμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Αίτηση
και λόγοι
ακυρώσεως
διαιτητικής
απόφασης.

(2) Η διαιτητική απόφαση ακυρώνεται από το Δικαστήριο μόνο εφόσο συντρέχει ένας από τους ακόλουθους λόγους:

(α) αν το μέρος που υποβάλλει την αίτηση ακυρώσεως αποδείξει ότι:

- (i) ένας από τους συνομολογήσαντες τη συμφωνία περί διαιτησίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 7, εστερείτο δικαιοπρακτικής ικανότητας· ή ότι η συμφωνία αυτή περί διαιτησίας δεν είναι έγκυρη κατά το δίκαιο στο οποίο τα μέρη υπέβαλαν τη συμφωνία ή, ελλείψει σχετικής συμφωνίας των μερών, κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας· ή
- (ii) δεν του εγνωστοποιήθη, έγκαιρα και κανονικά, το γεγονός του διορισμού διαιτητή ή της διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας ή ότι κατ' οποιοδήποτε άλλο τρόπο εστερήθη της ευκαιρίας προς εμφάνιση και ανάπτυξη της υπόθεσής του· ή
- (iii) η διαιτητική απόφαση αναφέρεται σε διαφορά μη προβλεπόμενη ή μη εμπίπτουσα στους όρους της συμφωνίας προς παραπομπή σε διαιτησία ή περιέχει αποφάσεις επί ζητημάτων που εκφεύγουν από τα όρια της συμφωνίας προς παραπομπή σε διαιτησία· αν οι αποφάσεις επί ζητημάτων παραπεμφθέντων σε διαιτησία μπορούν να διαχωρισθούν από τις αποφάσεις επί των μη παραπεμφθέντων, δύναται να ακυρωθεί μόνο το καθ' υπέρβαση εξουσίας εκδοθέν μέρος της απόφασης· ή
- (iv) η σύνθεση του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας έγινε κατά παράβαση σχετικής συμφωνίας των μερών, εκτός αν η συμφωνία αυτή αντίκειται σε επιτακτική διάταξη του παρόντος Νόμου, ή ελλείψει σχετικής συμφωνίας των μερών έγινε κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου· ή

(β) αν το Δικαστήριο εύρει ότι:

- (i) το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι δεκτικό διαιτησίας κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας· ή
- (ii) η διαιτητική απόφαση προσκρούει σε διατάξεις δημόσιας τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας.

(3) Η αίτηση ακυρώσεως ασκείται σε προθεσμία τριών μηνών από της κοινοποίησης της διαιτητικής απόφασης, άλλως πως είναι απαράδεκτη. Σε περίπτωση που υποβάλλεται αίτηση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 33, η προθεσμία των τριών μηνών αρχίζει να προσμετράται από την ημέρα που το διαιτητικό δικαστήριο απεφάνθη επί της αίτησης.

(4) Το Δικαστήριο, κατά την εξέταση της αίτησης ακυρώσεως, έχει διακριτική εξουσία να αναστείλει, κατ' αίτηση του ενός των μερών, τη διαδικασία ακυρώσεως για τον ορισμένο από το Δικαστήριο χρόνο, για να παρασχεθεί στο διαιτητικό δικαστήριο η δυνατότητα επανάληψης της διαιτητικής διαδικασίας ή της λήψης μέτρων ικανών κατά την κρίση του διαιτητικού δικαστηρίου να θεραπεύσουν τους λόγους ακυρώσεως της διαιτητικής απόφασης.

ΜΕΡΟΣ VIII—ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Αναγνώριση
και εκτέλεση
διαιτητικής
απόφασης.

35.—(1) Η διαιτητική απόφαση, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία εξεδόθη, αναγνωρίζεται ως δεσμευτική. Το Δικαστήριο, μετά από γραπτή αίτηση οποιουδήποτε των μερών, εκδίδει διάταγμα εκτέλεσης της διαιτητικής απόφασης, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος ή του επόμενου άρθρου.

(2) Το μέρος που στηρίζεται στη διαιτητική απόφαση ή που επιζητεί την εκτέλεσή της οφείλει να προσκομίσει δεόντως θεωρημένο το πρωτότυπο ή δεόντως κεκυρωμένο αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης και της συμφωνίας περί διαιτησίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 7. Αν η διαιτητική απόφαση και η συμφωνία περί διαιτησίας δεν είναι διατυπωμένες στην επίσημη γλώσσα της Κυπριακής Δημοκρατίας, το Δικαστήριο δύναται να ζητήσει και την προσκόμιση δεόντως κεκυρωμένης μετάφρασης αυτών στην επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας.

Λόγοι που
δικαιολογούν
απόρριψη
της αίτησης
προς αναγνώ-
ριση ή εκτέλε-
ση διαιτητικής
απόφασης.

36. Η αίτηση για αναγνώριση ή εκτέλεση διαιτητικής απόφασης, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία εξεδόθη, απορρίπτεται μόνο εφόσο συντρέχει ένας από τους ακόλουθους λόγους:

(α) κατ' αίτηση του μέρους κατά του οποίου επιζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης, αν αποδείξει ότι:

- (i) ένας από τους συνομολογήσαντες τη συμφωνία περί διαιτησίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 7, εστερείτο δικαιοπρακτικής ικανότητας ή ότι η συμφωνία αυτή περί διαιτησίας δεν είναι έγκυρη κατά το δίκαιο στο οποίο τα μέρη υπέβαλαν τη συμφωνία ή, ελλείψει σχετικής συμφωνίας των μερών, κατά το δίκαιο της χώρας στην οποία εξεδόθη η διαιτητική απόφαση· ή
- (ii) δεν του εγνωστοποιήθη, έγκαιρα και κανονικά, το γεγονός του ορισμού διαιτητή ή της διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας ή ότι κατ' οποιοδήποτε άλλο τρόπο εστερήθη της ευκαιρίας προς εμφάνισή και ανάπτυξη της υπόθεσής του· ή
- (iii) η διαιτητική απόφαση αναφέρεται σε διαφορά μη προβλεπόμενη ή μη επίπτουσα στους όρους της συμφωνίας προς παραπομπή σε διαιτησία ή περιέχει αποφάσεις επί ζητημάτων που εκφεύγουν από τα όρια της συμφωνίας περί παραπομπής σε διαιτησία· αν οι αποφάσεις επί ζητημάτων

παραπεμφθέντων σε διαιτησία μπορούν να διαχωρισθούν από τις αποφάσεις επί των μη παραπεμφθέντων, δύναται να αναγνωρισθεί και εκτελεσθεί μόνο το μέρος της διαιτητικής απόφασης που αναφέρεται σε παραπεμφθέντα ζητήματα ή

- (iv) η σύνθεση του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας έγινε κατά παράβαση σχετικής συμφωνίας των μερών ή ελλείπει σχετικής συμφωνίας των μερών, έγινε κατά παράβαση του δικαίου της χώρας στην οποία διενεργήθη η διαιτησία· ή
- (v) η διαιτητική απόφαση δεν κατέστη ακόμη δεσμευτική επί των μερών ή ότι ακυρώθηκε ή ανεστάλη από αρμόδιο δικαστήριο της χώρας στην οποία εξεδόθη ή κατά το δίκαιο της οποίας εξεδόθη· ή

(β) αν το Δικαστήριο εύρει ότι:

- (i) το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι δεκτικό διαιτησίας κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας· ή
- (ii) η αναγνώριση ή η εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης προσκρούει σε διατάξεις δημόσιας τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας.

(2) Αν υπεβλήθη αίτηση ακυρώσεως ή αναστολής της διαιτητικής απόφασης, στο δικαστήριο το μνημονευόμενο στο εδάφιο (1)(α)(v) του παρόντος άρθρου, το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου επιζητείται αναγνώριση ή εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης έχει διακριτική εξουσία, σε κατάλληλες περιπτώσεις, να αναβάλλει την απόφασή του και, κατ' αίτηση του επιζητούντος την αναγνώριση και εκτέλεση, να διατάξει το άλλο των μερών σε εγγυοδοσία.